

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Eschium ad Societate[m] inuitat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

ætate iuuenis, sed acerrimus venator animarum,
 & præco diuini verbi inter paucos salutaris. Qui
 acceptam à Petro epistolam ad Romanos Socios
 mittendam censuit, cum hoc non elogio magis,
 quād oraculo. Canisius, inquit, benedictissima il-
 la, ac purissima anima literas dedit ad me, quas
 mitto in Vrbem, vt agatis gratias Deo tam de sin-
 cero spiritu, tamque electo, & eximio Dei famulo,
 quem seruabat sibi Christus absconditum tan-
 quam triticum electum in magna copia pa-
 learum ad magnam laudem, & gloriam tre-
 mendæ Maiestatis suæ, & amabilis bonitatis. Non
 potuit Canisius in tanta, quam videbatur sibi re-
 perisse, felicitate veteris obliuisci Magistri sui, cui
 se debere omnia profitebatur, eumque ad inuenti
 thesauri non inuitare partem. Cæterum miro De-
 us consilio alteri cuidam per eam occasionem a-
 periebat ad Societatem aditum. Quod quemad-
 modum gestum sit, quia ex confusa memoria pa-
 rum constanter proditur, dilucidè nobis, vereque
 ex eius ætatis commentariis prodendum est pau-
 cis. Degebat Nicolaus hoc tempore haud Loua-
 nio procul in oppido Diestemio. Igitur literas ade-
 um Canisius dat, rogatque ut Francisci Stradæ, qui

Francisci
Stradæ de eo
elogium.

Eschium ad
Societatem
inuitat.

D 3 reddi-

redditurus eas literas esset, ne grauaretur audire cōsilium, & quas exercēdæ mentis vias idē proponeret, experiri. Eas literas vbi Nicolaus accepit, & Stradam vidit hominem tanto se ætate inferiorem, si bi vetusto Magistro superuacaneum putauit imberbis penè adolescentis subire dictata. Tum Strada, At certè, inquit, si quem nosti diuinarum rerum studiosum, qui cum agi de Euangelica perfectione queat, eum mihi tuo loco vicariū assigna. Respondit ille esse Louanij veterem sibi amicum Cornelium Vishaeum peregregium Sacerdotē, ac Dei famulum, ad eum sese literas Stradæ ipsi daturum, ut dedit. Quas vbi Strada Cornelio reddidit, continuò ex eius conspectu eripuit sese. Cornelius autem mox lectis Nicolai literis, Stradæq; incensus nescendi cupidine, tacito Deiparæ admonitu, quo loco sibi esset ille reperiendus cognouit: initaque familiaritate, Societati se penitus consecravit, magno cum suo, tum Louaniensium Sociorum bono; quos domum suam recepit. Non igitur ad ipsum Cornelium scripsit Canisius, neq; condiscipulus eius in ullo genere siue pietatis, siue literarum fuit, sed dum Nicolaum suum aduocat, is maluit ad obedientiæ iugum vicarium mittere,

quam

*Illiis loco Cor
nelius Visha-
eus venit,*